

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 10ης Ιουλίου 1992 *

Στην υπόθεση T-68/91,

Giovanni Barbi, υπάλληλος του επιστημονικού κλάδου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Varese (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Marchesini, δικηγόρο στο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Ιταλικής Δημοκρατίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Gianluigi Valsesia, κύριο νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον Alberto Dal Ferro, δικηγόρο Vicence, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής-εναγομένης,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του πίνακα των υπαλλήλων του επιστημονικού ή τεχνικού κλάδου της Επιτροπής που προήχθησαν στον βαθμό A 4 για την περίοδο 1990 και την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, H. Kirschner και D. Barrington, δικαστές,

γραμματέας: Hackspiel, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Μαΐου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο προσφεύγων-ενάγων, γεννηθείς στις 27 Μαρτίου 1931, είναι πτυχιούχος της βιομηχανικής χημείας του Πανεπιστημίου του Τουρίνου. Εισήλθε στην υπηρεσία της Επιτροπής το 1961 στο Κοινό Κέντρο Ερευνών (στο εξής: Κέντρο) της Ispra. Ήδη είναι υπάλληλος βαθμού Α 5 στον επιστημονικό κλάδο της Επιτροπής. Από δεκαέξι και πλέον ετών βρίσκεται στο τελευταίο κλιμάκιο του βαθμού του.
- 2 Δεδομένου ότι η έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο 1983/1985 δεν είχε καταρτιστεί κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία, δηλαδή την 30ή Νοεμβρίου 1985, ο προσφεύγων-ενάγων, αφού ακολούθησε τη διοικητική διαδικασία που προηγείται της ασκήσεως προσφυγής σε δύο φάσεις, άσκησε προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που έκρινε ότι υπέστη από το γεγονός της καθυστέρησης αυτής. Με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1990, T-73/89, Barbi κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. ΙΙ-619), το Πρωτοδικείο υποχρέωσε την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό αντιστοιχούν προς 1 ECU, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη. Η απόφαση απέκτησε ισχύ δεδικασμένου.
- 3 Ούτε η έκθεση βαθμολογίας για την περίοδο 1987/1989 καταρτίστηκε κατά την καθορισμένη ημερομηνία, δηλαδή στις 30 Νοεμβρίου 1989.
- 4 Η διαδικασία προαγωγών για την περίοδο 1990 άρχισε, καθόσον όμως αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα με έλλειψη μιας εκθέσεως βαθμολογίας. Εντούτοις, με υπηρεσιακό σημείωμα του ιεραρχικώς προϊστάμενου του της 5ης Φεβρουαρίου 1990, ο προσφεύγων-ενάγων προτάθηκε για τυχόν προαγωγή (συνημμένο VI στο υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής). Για την περίοδο βαθμολογίας 1987/1989 το σημείωμα περιέχει παρατηρήσεις για τις διάφορες παρασχεθείσες υπηρεσίες του προσφεύγοντος-ενάγοντος, βαθμολογώντας τον με ένα « άριστα », δέκα « πολύ καλά » και τρία « καλά ». Εξάλλου, ο ιεραρχικώς προϊστάμενος του προσφεύγοντος-ενάγοντος δικαιολογεί ως εξής την πρόταση προαγωγής: « Mr Barbi has shown in the past good experimental as well as theoretical ability in the field of applied thermodynamics, in particular Electrochemistry and Sensors' Science. This is amply shown by his recent publications (see list). He has performed alone this internationally recognized work, succeeding the-

refore to be scientifically productive despite the unfortunate occurrence that his competence could not be satisfactorily employed with(in) the frame of Ispra past Programmes.» Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως ότι η πρόταση αυτή προαγωγής δεν εμφανίζεται στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος-ενάγοντος, όπως του διαβιβάστηκε.

- 5 Στις 24 Απριλίου 1990, η επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως, αποκαλούμενη instance O, του Ινστιτούτου Προωθημένων Υλικών, στην οποία είχε τοποθετηθεί ο προσφεύγων-ενάγων, εξέδωσε το σχέδιο του πίνακα των μελών του προσωπικού τα οποία μπορούσαν, κατά την επιτροπή αυτή, να ληφθούν υπόψη για προαγωγή στο πλαίσιο της περιόδου 1990. Για τις προαγωγές προς τον βαθμό A 4 η επιτροπή αυτή περιέλαβε τρεις μονίμους υπαλλήλους και έναν έκτακτο υπάλληλο. Το όνομα του προσφεύγοντος-ενάγοντος δεν περιελήφθη στον πίνακα που κατάρτισε η επιτροπή.

- 6 Στις 13 Αυγούστου 1990, η Επιτροπή δημοσίευσε τον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής. Όσον αφορά τον επιστημονικό και τεχνικό κλάδο, περιελήφθησαν δύο από τους τρεις μονίμους υπαλλήλους καθώς και ο έκτακτος υπάλληλος που προτάθηκαν από την επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγή.

- 7 Στις 30 Νοεμβρίου 1990, η Επιτροπή δημοσίευσε τον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων εντός της σταδιοδρομίας. Οι δύο μόνιμοι υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα είχαν περιληφθεί στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής προήχθησαν πράγματι στον βαθμό A 4. Ο έκτακτος υπάλληλος που είχε προταθεί έτυχε αλλαγής κατατάξεως.

- 8 Στις 13 Φεβρουαρίου 1991, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) διοικητική ένσταση. Ως θέμα της ενστάσεως ο προσφεύγων-ενάγων ανέγραψε ότι στρεφόταν κατά του πίνακα προαγωγών για την περίοδο 1990. Προέβαλε ότι αποκλείστηκε σιωπηρά από τον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων χωρίς να μπορέσουν οι διάφορες διοικητικές αρχές να ερευνήσουν την έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο του 1987 έως 1989. Επομένως, τα άρθρα 43 και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και το άρθρο 6 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ που θέσπισε η Επιτροπή (στο εξής: γενικές εκτελεστικές

διατάξεις) παραβιάστηκαν. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι το όνομά του δεν περιελήφθη στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων συνιστούσε, κατ' αυτόν, βλαπτική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 90 του ΚΥΚ. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων προσέθεσε ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που προέκυψαν από την έλλειψη της εκθέσεως βαθμολογίας.

- 9 Στις 22 Απριλίου 1991, ο Bishop, διευθυντής του Κέντρου, υπέγραψε έκθεση βαθμολογίας για τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, η οποία κάλυπτε την περίοδο από 1 Ιουλίου 1987 έως 31 Δεκεμβρίου 1988. Η έκθεση περιλαμβάνει την ακόλουθη βαθμολογία: έναν βαθμό « άριστα », δέκα « πολύ καλά » και τρία « καλά ». η βαθμολογία αυτή συνοδεύεται με την ακόλουθη αξιολόγηση των ικανοτήτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος: « Il signor Barbi ha eccellenti conoscenze nel campo elettrochimico, che aggiorna regolarmente con frequenti contatti con il mondo accademico. Dotato di ottima capacità di sintesi, lavora con successo nel suo campo specifico e ne ha dato un' eccellente prova nell' attività di supporto alla Commissione. » Σε έγγραφο που απηύθυνε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 27 Μαΐου 1991, ο Bishop εξήγησε ότι η καλυπτομένη από την έκθεση περίοδος ήταν βραχύτερη από τα δύο έτη που ο ΚΥΚ προβλέπει κανονικά, διότι το Κέντρο αναδιαρθρώθηκε σε ινστιτούτα από την 1η Νοεμβρίου 1988. Στις 31 Μαΐου 1991, ο προσφεύγων-ενάγων υπέγραψε την έκθεση βαθμολογίας per presa conoscenza.

Διαδικασία

- 10 Υπό τις περιστάσεις αυτές ο προσφεύγων-ενάγων άσκησε την παρούσα προσφυγή-αγωγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Αυγούστου 1991. Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.
- 11 Στις 25 Οκτωβρίου 1991, η ΑΔΑ απάντησε στη διοικητική ένσταση. Ισχυρίστηκε ότι στο Ινστιτούτο Προωθημένων Υλικών δεν μπόρεσε να καταρτιστεί το 1989 καμία έκθεση βαθμολογίας. Κατά την Επιτροπή, το γεγονός αυτός εξηγείται από την αναδιάρθρωση του Κέντρου που έγινε την 1η Νοεμβρίου 1988. Εντούτοις, ο προσφεύγων-ενάγων προτάθηκε για προαγωγή. Κατά συνέπεια, η έλλειψη εκθέσεως βαθμολογίας δεν τον έβλαψε. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων δεν αποσαφήνισε την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που προέβλεπε. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή δεν μπορούσε να δώσει ικανοποιητική λύση στην ένσταση.

- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κάλεσε όμως τους διαδίκους να απαντήσουν σε δύο ερωτήσεις που αφορούν τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής και την εκτίμηση των ουσιαστικών προσόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος από την καθής-εναγομένη.
- 13 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου στη συνεδρίαση της 20ής Μαΐου 1991. Κατά τη συνεδρίαση, ο προσφεύγων-ενάγων προσκόμισε μια πληροφορία που προερχόταν από την κεντρική επιτροπή προσωπικού της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 1992, με τον τίτλο « Η αμέλεια ορισμένων υπηρεσιών παγώνει τις προαγωγές του 1992 ». Ο Πρόεδρος κήρυξε τη λήξη της προφορικής διαδικασίας κατά το πέρας της συνεδριάσεως.
- 14 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τη διαδικασία προαγωγών στον επιστημονικό κλάδο προς τον βαθμό Α 4 για το έτος 1990, διότι παραβιάστηκε το άρθρο 45 του ΚΥΚ ως προς αυτόν·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστη από την καθυστερημένη και ατελή κοινοποίηση της εκθέσεως βαθμολογίας του 1987/1989, ικανοποίηση που προσήκει να εκκαθαριστεί σε ποσό όχι κατώτερο των 300 000 βελγικών φράγκων (BFR)·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

15 Η καθής-εναγομένη ζητεί από το Πρωτοδικείο:

ως προς το παραδεκτό:

— να κρίνει την προσφυγή-αγωγή απαράδεκτη όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως·

ως προς την ουσία:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως αβάσιμη·

— να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Επί του αιτήματος περί ακυρώσεως της αποφάσεως που αφορά τις προαγωγές στον βαθμό Α 4 του επιστημονικού κλάδου για το έτος 1990

16 Θα πρέπει να καθοριστεί πρωταρχικά ποια είναι η απόφαση της ΑΔΑ κατά της οποίας στρέφεται η προσφυγή ακυρώσεως. Αφενός μεν, το ακυρωτικό αίτημα που περιλαμβάνεται στο υπόμνημα στρέφεται κατά της « διαδικασίας προαγωγών στον βαθμό Α 4 του επιστημονικού κλάδου για το έτος 1990 ». Αφετέρου δε, ο προσφεύγων χαρακτήρισε ως αντικείμενο της προσφυγής του την « ακύρωση του πίνακα προαγωγών 1990 στον βαθμό Α 4 » (σελίδα 1 του δικογράφου). Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι η ένστασή του στρεφόταν μόνο κατά του πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων για την περίοδο 1990. Ο προηγούμενος πίνακας των υπαλλήλων που — κατά την επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως instance Ο — μπορούσαν να ληφθούν υπόψη για προαγωγή και ο πίνακας των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ειδικής ενστάσεως. Κατά συνέπεια, πρέπει να τονιστεί ότι η παρούσα προσφυγή ακυρώσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ που δημοσιεύθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1990 και αφορά την προαγωγή προς τον βαθμό Α 4 δεκαπέντε μονίμων υπαλλήλων του επιστημονικού ή τεχνικού κλάδου και την ανακατάταξη πολλών εκτάκτων υπαλλήλων (παράρτημα Χ στο υπόμνημα αντικρούσεως).

- 17 Κατά της αποφάσεως αυτής ο προσφεύγων προέβαλε, με το δικόγραφό του, δύο λόγους ακυρώσεως, πρώτον μεν παράβαση των άρθρων 43 του ΚΥΚ και 6 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων, δεύτερον δε παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ.
- 18 Ως προς τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο 1987/1989 έπρεπε να είχε καταρτιστεί και να του είχε κοινοποιηθεί πριν από τις 30 Νοεμβρίου 1989. Δεδομένου ότι η διαδικασία βαθμολογήσεως δεν περατώθηκε παρά κατά τον Μάιο του 1991, πρόκειται για κατάφωρη παρατυπία και επιπλέον για υποτροπή. Πέραν δε τούτου, η καλυπτομένη από την έκθεση περίοδος σταματά στις 31 Δεκεμβρίου 1988, μολοντί δεν προβλέπεται από καμιά διάταξη τέτοιος περιορισμός. Αυτή η μη τήρηση των ισχυουσών διατάξεων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από διοικητικές δυσχέρειες στις υπηρεσίες της Επιτροπής ούτε από την αναδιάρθρωση του Κέντρου. Δεδομένου ότι οι γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 43 του ΚΥΚ προβλέπουν συγκεκριμένα τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν σε περίπτωση αλλαγής τοποθετήσεως ή μετατάξεως του υπαλλήλου που υπόκειται σε βαθμολογία, διαπιστώνεται ότι ενδιάμεση έκθεση βαθμολογίας προβλέπεται μόνο στην περίπτωση μετατάξεως του υπαλλήλου σε άλλο θεσμικό όργανο.
- 19 Η πρόταση προαγωγής της 5ης Φεβρουαρίου 1990 δεν μπορεί να αντικαταστήσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών, την ελλείπουσα έκθεση βαθμολογίας. Σχετικά με το θέμα αυτό ο προσφεύγων ισχυρίστηκε κατά τη συνεδρίαση ότι η πρόταση προαγωγής της 5ης Φεβρουαρίου 1990 ήταν πιο συγκρατημένη από την έκθεση βαθμολογίας που καταρτίστηκε το 1991. Η έκθεση βαθμολογίας ήταν γι' αυτόν ευνοϊκή κατά τρόπο ανεπιφύλακτο, διότι χρησιμοποίησε εκφράσεις απόλυτα κατηγορηματικές, ενώ η πρόταση προαγωγής περιείχε εκτίμηση λιγότερο ευνοϊκή όσον αφορά την ικανότητά του. Προέβαινε σε επιφύλαξη, κατά την οποία ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να αποδείξει πλήρως τις ικανότητές του. Ο προσφεύγων αμφισβήτησε επομένως το ότι τα δύο έγγραφα μπορούν να θεωρηθούν ισοδύναμα.
- 20 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι παραβιάστηκαν τα άρθρα 43 του ΚΥΚ και 6 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων. Η ριζική αναδιοργάνωση της δομής του Κέντρου δημιούργησε κατά τον χρόνο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών κατάσταση εξαιρετική. Μετά την αναδιοργάνωση αυτή όλες σχεδόν οι διοικητικές δραστηριότητες γνώρισαν σημαντικές καθυστερήσεις. Έναντι όλων των υπαλλήλων του Κέντρου « που τους αφορούσε πιο άμεσα » αυτή η αναδιοργάνωση, η περίοδος αναφοράς της εκθέ-

σεως βαθμολογίας για το 1987/1989 έπρεπε να περιοριστεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 1988. Η έκθεση βαθμολογίας για την περίοδο 1989/1991 περιλαμβάνει, κατά την Επιτροπή, το πρώτο εξάμηνο του 1989 που δεν καλύπτεται από την προηγούμενη έκθεση βαθμολογίας. Κατά την Επιτροπή, η πλήρης αναδιάρθρωση του Κέντρου, στην οποία οφείλεται η καθυστέρηση και η ατέλεια της επίμαχης εκθέσεως βαθμολογίας, πρέπει να διακριθεί από τις διαφορετικές φύσεως περιστάσεις που το Πρωτοδικείο διαπίστωσε με την προαναφερθείσα απόφασή του της 8ης Νοεμβρίου 1990, Barbi κατά Επιτροπής. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να διαπιστωθεί καμία παρανομία της εκθέσεως βαθμολογίας.

- 21 Εξάλλου, η έλλειψη εκθέσεως βαθμολογίας δεν είχε αποφασιστική επίδραση στην επίδικη διαδικασία προαγωγής. Η πρόταση προαγωγής, έγγραφο επίσημο, πλήρες και λεπτομερές, αντικατέστησε την ελλείπουσα τότε έκθεση βαθμολογίας.
- 22 Η Επιτροπή εξέθεσε κατά τη συνεδρίαση ότι η έκθεση βαθμολογίας που καταρτίστηκε αργότερα και η πρόταση προαγωγής ήταν ισοδύναμες. Τα δύο έγγραφα περιείχαν όμοιους βαθμούς, δηλαδή ένα « άριστα », δέκα « πολύ καλά » και τρία « καλά ». Η αναφορά μιας *unfortunate occurrence* στην πρόταση προαγωγής δεν αποτελεί στίγμα για τα ουσιαστικά προσόντα του προσφεύγοντος. Αντικατόπτριζε απλώς τη λύπη ότι ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να αναπτύξει πλήρως τις γνώσεις του στο πλαίσιο των προηγούμενων προγραμμάτων, ενώ ήδη μπορούσε να αξιοποιήσει πλήρως τις γνώσεις του. Η Επιτροπή υλοστήριξε ότι η έκφραση *good ability*, που χρησιμοποιήθηκε στην πρόταση προαγωγής, εκφράζει θετική γνώμη, έστω και αν οι χρησιμοποιηθείσες εκφράσεις υστερούν κάπως σε σχέση με τις εκφράσεις *eccelenti conoscenze* και *ottima capacità di sintesi*, οι οποίες περιλαμβάνονται στην έκθεση βαθμολογίας. Σε κάθε περίπτωση, οι βαθμοί που εκφράζονται σε αριθμούς είναι πάντως όμοιοι χωρίς καμιά αμφιβολία.
- 23 Πρέπει να παρατηρηθεί καταρχάς ότι, κατά το άρθρο 43 του ΚΥΚ, η ικανότητα, η απόδοση και η συμπεριφορά στην υπηρεσία κάθε υπαλλήλου αποτελούν αντικείμενο περιοδικής εκθέσεως που καταρτίζεται τουλάχιστον κάθε δύο έτη υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει κάθε θεσμικό όργανο. Εν προκειμένω, το άρθρο 6 των γενικών διατάξεων προβλέπει ότι ο βαθμολογητής έπρεπε να καταρτίσει την έκθεση βαθμολογίας πριν από τις 30 Νοεμβρίου 1989, ενώ η περίοδος αναφοράς έληγε στις 30 Ιουνίου 1989

ή — κατά την καθής — στις 31 Δεκεμβρίου 1988. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν τηρήθηκε αυτή η προθεσμία.

24 Όσον αφορά την αναδιάρθρωση του Κέντρου μεταξύ 1988 και 1989, πρέπει να τονιστεί ότι η αναδιοργάνωση, όσο ριζική και αν είναι, των υπηρεσιών ενός κέντρου ερευνών δεν μπορεί από μόνη της να δικαιολογήσει την παράλειψη καταρτίσεως εκθέσεων βαθμολογίας των υπαλλήλων που υπηρετούν εκεί. Το Πρωτοδικείο δεν παραγνωρίζει ότι μια τέτοια αναδιάρθρωση μπορεί να δημιουργήσει διοικητικές δυσχέρειες που να περιπλέκουν την κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας από τους ιεραρχικά προϊσταμένους και τη συζήτησή τους με τους ενδιαφερομένους. Η Επιτροπή όμως δεν απέδειξε, ούτε καν ισχυρίστηκε, ότι στην προκειμένη περίπτωση οι βαθμολογητές του προσφεύγοντος εμποδίστηκαν, λόγω ειδικών περιστάσεων, να καταρτίσουν εντός της προβλεπομένης από τον ΚΥΚ προθεσμίας την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος. Ελλείπει τέτοιων στοιχείων ικανών να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση του ΚΥΚ και των ισχυουσών γενικών εκτελεστικών διατάξεων, πρέπει να κριθεί ότι η απλή αναφορά, κατά τρόπο γενικό, από την Επιτροπή της αναδιαρθρώσεως του Κέντρου δεν αρκεί για να αποκλείσει παράβαση των άρθρων 43 του ΚΥΚ και 6 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων.

25 Πρέπει να προστεθεί ότι η έκθεση βαθμολογίας που υπογράφηκε τελικά το 1991 αποτελεί μερική μόνον έκθεση, κατά το μέτρο που δεν καλύπτει παρά την περίοδο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988. Εντούτοις, το άρθρο 8 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων προβλέπει ενδιάμεση βαθμολόγηση των υπαλλήλων μόνο στην περίπτωση αλλαγής τόπου υπηρεσίας ή μετατάξεως. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν εξήγησε γιατί οι υπηρεσίες της δεν ήταν σε θέση, τουλάχιστον το 1991, να καταρτίσουν έκθεση βαθμολογίας που να καλύπτει ολόκληρη την περίοδο 1987/1989. Διαπιστώνεται επομένως ότι η παράβαση των πιο πάνω διατάξεων συνεχίστηκε — τουλάχιστον μερικώς — ακόμη και μετά την κατάρτιση της εν λόγω μερικής εκθέσεως.

26 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι διαπιστωθείσες παρατυπίες κατά την τήρηση του ατομικού φακέλου ενός υπαλλήλου που έχει σειρά προαγωγής δεν μπορούν να ελεγχθούν με απόφαση που ακυρώνει τις γενόμενες προαγωγές παρά μόνον αν οι εν λόγω παρατυπίες μπορούσαν να έχουν αποφασιστική επίδραση στην επίδικη διαδικασία προαγωγών (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980, 156/79 και 51/80, Gratreau κατά Επιτροπής, Racc. 1980, σ. 3943, σκέψη 22, και της 17ης Δεκεμβρίου 1981, 156/79 και 51/80, Gratreau κατά

Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 3139, σκέψη 15). Κατά συνέπεια, πρέπει να ερευνηθεί αν η καθυστέρηση της καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος μπορούσε να έχει αποφασιστική επίδραση στην εν λόγω διαδικασία προαγωγών.

27 Η Επιτροπή ισχυρίζεται σχετικά ότι η έλλειψη της εκθέσεως βαθμολογίας αντισταθμίστηκε με την πρόταση προαγωγής της 5ης Φεβρουαρίου 1990, η οποία ήταν ισοδύναμη με την έκθεση βαθμολογίας που καταρτίστηκε το 1991. Το Πρωτοδικείο πρέπει επομένως να ελέγξει αν τα δύο αυτά έγγραφα περιέχουν ισάξιες βαθμολογίες όσον αφορά την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά του προσφεύγοντος. Είναι μεν αληθές ότι οι αναλυτικές βαθμολογίες που έχουν τα δύο έγγραφα είναι ισάξιες, η γενική όμως εκτίμηση που περιέχει η έκθεση βαθμολογίας είναι πολύ πιο ευνοϊκή για τον προσφεύγοντα από εκείνη που περιλαμβάνει η πρόταση προαγωγής. Οι εκφράσεις *eccelenti conoscenze nel campo elettrochimico, ottima capacità de sintesi και eccelente prova nell' attività di supporto alla Commissione*, που χρησιμοποιούνται στην έκθεση βαθμολογίας, περιλαμβάνουν πολύ πιο θετική βαθμολογία από την έκφραση *good experimental and theoretical ability* που χρησιμοποιεί η πρόταση προαγωγής. Εξάλλου, η πρόταση προαγωγής αναφέρεται στην *unfortunate occurrence that his (του προσφεύγοντος) competence could not be satisfactorily employed with(in) the frame of ISPPA past Programmes*. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών, η διαπίστωση αυτή έχει περιεχόμενο που υπερβαίνει την απλή έκφραση λύπης του θεσμικού οργάνου· μπορεί να είναι στοιχείο που μειώνει τις πιθανότητες του ενδιαφερομένου να προαχθεί σε σχέση με άλλους υπαλλήλους που δεν ήταν θύματα τέτοιας « ατυχούς περιστάσεως ». Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει επομένως ότι οι δύο γενικές εκτιμήσεις ως προς την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά του προσφεύγοντος δεν ήταν ισάξιες. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος δεν καταρτίστηκε εντός της τασσομένης από τον ΚΥΚ προθεσμίας μπορούσε να έχει αποφασιστική επίδραση επί της διαδικασίας προαγωγής.

28 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι επομένως βάσιμος.

29 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, λόγω του ότι η έκθεση βαθμολογίας του έλειπε κατά τον χρόνο διαδικασίας των προαγωγών. Η έκθεση αυτή, η οποία περιείχε βαθμολογία για τα ουσιαστικά του προσόντα άνω του μέσου όρου, δεν μπόρεσε επομένως να ληφθεί υπόψη κατά τη διαδικασία αυτή. Οι υπόλοιποι που προήχθησαν το 1990 δεν υπερείχαν κατά τίποτε

έναντι αυτού ούτε ως προς τους τίτλους ούτε ως προς την αρχαιότητά τους στην υπηρεσία ούτε ως προς τα ουσιαστικά τους προσόντα. Κατά συνέπεια, η διαδικασία προαγωγών ήταν παράνομη λόγω παραβάσεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ και πρέπει να ακυρωθεί.

- 30 Η Επιτροπή θεωρεί ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν παραβιάστηκε το άρθρο 45 του ΚΥΚ. Υποστηρίζει ότι η έλλειψη εκθέσεως βαθμολογίας μπορεί να αντισταθμιστεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, από την ύπαρξη άλλων πληροφοριών για τα ουσιαστικά προσόντα του υπαλλήλου. Η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι η πρόταση προαγωγής που αφορά τον προσφεύγοντα περιλαμβάνει τις ίδιες αναλυτικές βαθμολογίες με εκείνες που επιβεβαιώθηκαν αργότερα στην οριστική έκθεση βαθμολογίας. Κατά συνέπεια, ο λόγος για τον οποίο δεν περιελήφθη το όνομα του προσφεύγοντος στον πίνακα των υπαλλήλων που διέβησαν τα προκαταρκτικά στάδια της διαδικασίας προαγωγών δεν είναι η έλλειψη της εκθέσεως βαθμολογίας, αλλά τα αποτελέσματα της συγκριτικής έρευνας των ουσιαστικών προσόντων. Αποδείχθηκε ότι οι αρχές που είχαν επιφορτιστεί με την έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που είχαν τα τυπικά προσόντα προαγωγής διέθεταν, ήδη από την έναρξη της διαδικασίας, τα ίδια στοιχεία βαθμολογίας όσον αφορά τα ουσιαστικά προσόντα του προσφεύγοντος με εκείνα που μπορούσε να τους παράσχει η ανάγνωση της εκθέσεως βαθμολογίας του ενδιαφερομένου. Μεταξύ των τριών προσώπων που ανήκαν στο Ινστιτούτο Προωθημένων Υλικών και των οποίων τα ονόματα περιελήφθησαν στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων, τα ονόματα των δύο πρώτων είχαν ήδη περιληφθεί στον πίνακα των υπαλλήλων « που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής » κατά την προηγούμενη περίοδο. Ο τρίτος είχε ήδη προταθεί για προαγωγή στο εσωτερικό επίπεδο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ΑΔΑ περιορίστηκε εντός των επιτρεπομένων ορίων και δεν έκανε χρήση της — ευρείας — εξουσίας της εκτιμήσεως κατά τρόπο πεπλανημένο. Ουδόλως αποδείχθηκε η ύπαρξη οποιασδήποτε αιτιώδους σχέσεως μεταξύ της έλλειψης της εκθέσεως βαθμολογίας και της μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων.

- 31 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει (βλ. πιο πάνω, σκέψεις 26 και 27) ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να γίνει δεκτός. Η έλλειψη της εκθέσεως βαθμολογίας κατά τη διαδικασία προαγωγών εμπόδισε την έγκυρη συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων του προσφεύγοντος. Η προσβαλλομένη απόφαση στηρίχθηκε σε πρόταση προαγωγής λιγότερο ευνοϊκή για τον προσφεύγοντα από την έκθεση βαθμολογίας που καταρτίστηκε μεταγενέστερα. Κατά συνέπεια, το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ παραβιάστηκε επίσης.

- 32 Ο προσφεύγων επικαλέστηκε τρίτο λόγο ακυρώσεως με το υπόμνημα απαντήσεώς του. Ισχυρίστηκε ότι δεν έλαβε γνώση της προτάσεως προαγωγής παρά κατά τη διάρκεια της παρούσας δίκης. Το έγγραφο αυτό δεν του κοινοποιήθηκε ποτέ και δεν βρίσκεται στον ατομικό του φάκελο.
- 33 Η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες για την ακρίβεια του ισχυρισμού του προσφεύγοντος ότι δεν είχε λάβει γνώση της προτάσεως προαγωγής πριν από την άσκηση της προσφυγής.
- 34 Δεδομένου ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως προβλήθηκε μόλις κατά το στάδιο της απαντήσεως, πρέπει να εξεταστεί αν προβάλλεται παραδεκτός από τον προσφεύγοντα. Πρέπει σχετικά να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή επικαλέστηκε την ύπαρξη της προτάσεως προαγωγής μόνο με το υπόμνημά της αντικρούσεως καθώς και με την απάντησή της επί της ενστάσεως η οποία όμως δόθηκε μετά την άσκηση της προσφυγής. Στο υπόμνημα ανταπάντησεώς της, η Επιτροπή δεν προσδιόρισε λεπτομερώς τις περιστάσεις υπό τις οποίες μπορούσε να έχει λάβει γνώση ο προσφεύγων της προτάσεως προαγωγής πριν από την κοινοποίηση αυτών των εγγράφων· περιορίστηκε να ισχυριστεί ότι είναι δυσχερές να μην « προκληθούν αμφιβολίες » στο σημείο αυτό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να κριθεί ότι η πρόταση προαγωγής στην οποία η Επιτροπή αναφέρθηκε αποτελεί πραγματικό στοιχείο που ανέκυψε κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει επομένως να γίνει τύπος δεκτός.
- 35 Επί της ουσίας, πρέπει να τονιστεί ότι η πρόταση προαγωγής δεν είχε τεθεί στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος, μολοντί περιλαμβάνει σύντομη έκθεση που αφορά την ικανότητά του, την απόδοσή του και τη συμπεριφορά του καθώς και κρίσεις σχετικά μ' αυτές. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 26 του ΚΥΚ, η πρόταση αυτή προαγωγής έπρεπε να είχε τεθεί στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος. Κατά συνέπεια, το άρθρο 26 του ΚΥΚ παραβιάστηκε. Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατόπιν διαδικασίας η οποία πάσχει και τρίτη παρανομία (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Marcato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-735, σκέψεις 76, 78 και 89). Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως.

- 36 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να εξεταστεί αν οι διαπιστωθείσες πιο πάνω παρανομίες πρέπει να επιφέρουν την ολική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως ή τη μερική ακύρωσή της, κατά το μέτρο που αφορά την προαγωγή των δύο μονίμων υπαλλήλων και προβαίνει σε ανακατάταξη του εκτάκτου υπαλλήλου που ανήκει στο ίδιο ινστιτούτο με τον προσφεύγοντα. Το Δικαστήριο με την απόφασή του της 5ης Ιουνίου 1980, 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής (Racc. 1980, σ. 1743), έκρινε ότι η ακύρωση των προαγωγών όλων των υπαλλήλων που είχαν τότε προαχθεί στον βαθμό Β 2 θα αποτελούσε υπερβολική κύρωση της τελεσθείσας παρανομίας και ότι θα ήταν αυθαίρετο να ακυρωθεί η προαγωγή της μόνης προαχθείσας υπαλλήλου που ανήκε στην ίδια γενική διεύθυνση της Επιτροπής με την προσφεύγουσα Oberthür. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως. Υποχρέωσε όμως αυτεπαγγέλτως την Επιτροπή στην καταβολή ποσού για την ηθική βλάβη που προξένησε το υπηρεσιακό πταίσμα που διαπίστωσε (προαναφερθείσα απόφαση της 5ης Ιουνίου 1980, Oberthür κατά Επιτροπής, σκέψεις 13 έως 15). Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή του Δικαστηρίου, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά το μέτρο που ζητεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Επί του αιτήματος να υποχρεωθεί η Επιτροπή να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που επικαλείται ο προσφεύγων-ενάγων

- 37 Ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι η παράβαση των διατάξεων περί καταρτίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας συνιστά εν προκειμένω υπηρεσιακό πταίσμα καταλογιστό στην Επιτροπή. Το υπηρεσιακό αυτό πταίσμα του προξένησε ηθική βλάβη λόγω της καταστάσεως αβεβαιότητας και ανησυχίας στην οποία βρέθηκε ως προς το επαγγελματικό του μέλλον. Η Επιτροπή υποχρεούται, προς ικανοποίηση αυτής της ηθικής βλάβης, να του καταβάλει αποζημίωση στην οποία να λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια της εν λόγω καθυστερήσεως (ενάμισι έτος), η συστηματική επανάληψη αυτής της παρανομίας και η πλήρης έλλειψη βαθμολογίας για όλο το πρώτο εξάμηνο του 1989. Ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι το επιδικασθησόμενο ποσό για την ικανοποίηση της βλάβης του δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 300 000 BFR. Ενόψει του γεγονότος ότι πρόκειται για υποτροπή της Επιτροπής, το Πρωτοδικείο πρέπει να την υποχρεώσει να του καταβάλει ποσό που να μπορεί να επιφέρει κάποιο αποτρεπτικό αποτέλεσμα.
- 38 Για το παραδεκτό του κατανηφιστικού αιτήματος, ο προσφεύγων-ενάγων υπογράμμισε ότι το αίτημα αυτό περιλαμβάνετο ήδη στην ένστασή του. Όσον αφορά το ύψος της βλάβης, το προσδιόρισε αριθμητικά στην πρώτη πράξη της παρούσας διαδικασίας (το υπόμνημα). Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1989, 126/87, Del Plato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 659, σκέψη 12), το αίτημα πρέπει να κριθεί παραδεκτό.

- 39 Ο προσφεύγων-ενάγων εξέθεσε στη συνεδρίαση ότι δεν ήταν αναγκαίο να υποβάλει αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ζητώντας την κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας, διότι η έκθεση αυτή έπρεπε να είχε καταρτιστεί εντός σαφώς οριζόμενης προθεσμίας. Όσον αφορά τα δύο κεφάλαια του υπομνήματος (περί ακυρώσεως και περί καταψηφίσεως), ο προσφεύγων-ενάγων υποστήριξε ότι περιλαμβάνονται τόσο στην προσφυγή-αγωγή όσο και στο υπόμνημα απαντήσεως. Παραδέχθηκε ότι ίσως υπογράμμισε περισσότερο την καθυστέρηση κατάρτισεως της εκθέσεώς του παρά την ανυπαρξία της κατά τις διάφορες φάσεις της διαδικασίας προαγωγών. Εφόσον το ακυρωτικό αίτημα είναι παραδεκτό, είναι προφανές ότι και το καταψηφιστικό αίτημα είναι παραδεκτό. Ενόψει των συστηματικών παραβάσεων που τέλεσε η Επιτροπή, είναι αναγκαία μια σοβαρή και αποτρεπτική κύρωση.
- 40 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το καταψηφιστικό αίτημα δεν είναι παραδεκτό. Κατά τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων δεν παρέσχε τα αναγκαία στοιχεία για την εκτίμηση της προβαλλομένης βλάβης. Η ΑΔΑ δεν διέθετε επομένως συγκεκριμένα στοιχεία που να αφορούν τους λόγους και τα στοιχεία της διαφοράς. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων παρέλειψε να υποβάλει προηγουμένως αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ζητώντας την ικανοποίηση της προβαλλομένης βλάβης. Μόνο κατά της αποφάσεως που θα απέρριπτε τέτοια αίτηση θα μπορούσε ο προσφεύγων-ενάγων να υποβάλει ένσταση κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Ενόψει της ελλείψεως της διοικητικής αυτής διαδικασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΥΚ, το καταψηφιστικό αίτημα είναι επομένως απαράδεκτο.
- 41 Επί της ουσίας, η Επιτροπή αμφισβητεί, επαναλαμβάνοντας τα επιχειρήματα που έχει ήδη επικαλεστεί κατά του ακυρωτικού αιτήματος, ότι υπήρξε υπηρειακό πταίσμα. Εξάλλου, η αποτίμηση της φερομένης βλάβης στην οποία προέβη ο προσφεύγων-ενάγων είναι σε κάθε περίπτωση αδικαιολόγητη και υπέρογκη. Το ποσό των 300 000 BFR παρίσταται απολύτως δυσανάλογο σε σχέση με τη βλάβη που θα μπορούσε ενδεχομένως να αναγνωριστεί. Όσον αφορά το αποτρεπτικό αποτέλεσμα που θα μπορούσε να δικαιολογήσει το εν λόγω ποσό, το Πρωτοδικείο πρέπει να λάβει υπόψη του ότι η καθυστέρηση κατάρτισεως της εκθέσεως βαθμολογίας δυσχερώς μπορούσε να αποτραπεί κατά την περίοδο αναδιαρθρώσεως του Κέντρου. Η ενδεχομένη ηθική βλάβη του προσφεύγοντος-ενάγοντος δεν είναι σε καμιά περίπτωση ανωτέρα της ηθικής βλάβης που το Πρωτοδικείο διαπίστωσε στην προαναφερθείσα απόφασή του της 8ης Νοεμβρίου 1990, Barbi κατά Επιτροπής, που το «ώθησε» να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το συμβολικό ποσό 1 ECU.

- 42 Όσον αφορά το παραδεκτό του καταψηφιστικού αιτήματος πρέπει να τονιστεί πρωταρχικά ότι αυτό αποσκοπεί στην ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που, κατά τον αιτούντα, του επέφερε η καθυστερημένη κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του για την περίοδο 1987/1989. Δηλώνοντας κατά τη συνεδρίαση ότι ζητεί αποτρεπτική κύρωση κατά των συστηματικών παραβάσεων των κανόνων που αφορούν την κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας στις οποίες η Επιτροπή προέβη, ο προσφεύγων-ενάγων βεβαίωσε ότι αυτός είναι ασφαλώς ο σκοπός του καταψηφιστικού αιτήματός του.
- 43 Στην προαναφερθείσα υπόθεση Oberthür, σκέψεις 9 έως 11, η έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας δεν είχε καταρτιστεί κατά τον χρόνο που η επιτροπή προαγωγών εελήφθη των προτάσεων προαγωγής. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε υπηρεσιακό πταίσμα, που καθιστούσε παράνομη τη διαδικασία προαγωγών όσον αφορά την προσφεύγουσα. Μολονότι η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας δεν περιείχε καταψηφιστικό αίτημα (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση, περιστατικά, Racc. 1980, σ. 1746) και παρά την έλλειψη κανονικού σχετικού αιτήματος, το Δικαστήριο, υπογραμμίζοντας την αρμοδιότητά του πλήρους δικαιοδοσίας, υποχρέωσε αυτεπαγγέλτως την καθής να την ικανοποιήσει για την ηθική βλάβη που της προξένησε το υπηρεσιακό πταίσμα στο οποίο υπέπεσε.
- 44 Στην προκειμένη περίπτωση το Πρωτοδικείο απέρριψε — όπως και το Δικαστήριο στην προαναφερθείσα υπόθεση Oberthür — το ακυρωτικό αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, παρά τα ελαττώματα που έπασχε η προσβαλλομένη απόφαση. Εντούτοις, και σύμφωνα με την προαναφερθείσα νομολογία, το Πρωτοδικείο έχει την εξουσία να υποχρεώσει — σύμφωνα με το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος — την καθής-εναγομένη στην ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, χωρίς να μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο προς τούτο η έλλειψη ή η τυχόν παρατυπία της διοικητικής διαδικασίας που προηγείται της δίκης. Αν στην υπόθεση Oberthür το Δικαστήριο καταδίκασε την καθής παρά την έλλειψη της διοικητικής διαδικασίας που θα προηγείτο μιας ενδεχομένης αγωγής αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο οφείλει σε κάθε περίπτωση να θεωρήσει παραδεκτή την αγωγή αποζημιώσεως που πράγματι ασκήθηκε στην παρούσα περίπτωση, έστω και αν πρέπει να θεωρήσει ότι ελλείπει προηγούμενη αίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν χρειάζεται να αποφανθεί επί των παρατηρήσεων του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατά τις οποίες η ένσταση που άσκησε στην προκειμένη περίπτωση ήταν επαρκής λόγω του ότι στρεφόταν κατά της παραλείψεως της ΑΔΑ να λάβει μέτρο « επιβαλλόμενο από τον ΚΥΚ » κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

- 45 Επί της ουσίας, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή διέπραξε υπηρεσιακό πταίσμα μη κατάρτιζοντας την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος εντός της προθεσμίας που ορίζει ο ΚΥΚ και υποκαθιστώντας την, στο πλαίσιο της επίδικης διαδικασίας προαγωγής, με πρόταση προαγωγής λιγότερο ευνοϊκή από την έκθεση βαθμολογίας που κατάρτιστηκε αργότερα (βλ. πιο πάνω, σκέψεις 23 έως 27). Αντί να έχει κατάρτισει την έκθεση βαθμολογίας πριν από τις 30 Νοεμβρίου 1989, την κοινοποίησε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα μετά τις 22 Απριλίου 1991. Πρέπει να προστεθεί ότι η έκθεση αυτή κάλυπτε μόνο την περίοδο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1988, ενώ η βαθμολογία για την υπόλοιπη εν λόγω περίοδο αναβλήθηκε για μεταγενέστερη ημερομηνία. Αυτό το υπηρεσιακό πταίσμα της Επιτροπής προξένησε ηθική βλάβη στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, η οποία συντέμνει την κατάσταση αβεβαιότητας στην οποία βρισκόταν όσον αφορά το επαγγελματικό του μέλλον (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1991, T-63/89, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-19, σκέψη 31).
- 46 Κατά τη στάθμιση της βλάβης που υπέστη, πρέπει να εκτιμηθεί η προχωρημένη ηλικία του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Δεδομένου ότι είναι 61 ετών, δεν θα μπορεί πλέον να μετάσχει στις διαδικασίες προαγωγών παρά για μερικά έτη. Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή ήταν ήδη υπεύθυνη σημαντικής καθυστέρησης όσον αφορά την κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του για την περίοδο 1983/1985, πράγμα που ώθησε το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή, με την προαναφερθείσα απόφασή του της 8ης Νοεμβρίου 1990, Barbi κατά Επιτροπής, να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό αντίστοιχο προς 1 ECU. Τέλος, η καθυστέρηση της Επιτροπής κατά την κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας ανέρχεται στην προκειμένη περίπτωση σε τουλάχιστον ένα έτος και έξι μήνες, δεδομένου ότι κατάρτιστηκε μόνο μια μερική έκθεση, καλύπτουσα την περίοδο μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1988. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο, σταθμίζοντας την επελευθερωτική βλάβη ex aequo et bono, κρίνει ότι η επίδικη ποσού 200 000 BFR αποτελεί την προσήκουσα ικανοποίηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 47 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττώμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Εφόσον η Επιτροπή ηττήθηκε κατά τα ουσιώδη μέρη των αιτημάτων της, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να ικανοποιήσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα με το ποσό των 200 000 BFR.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα.

Lenaerts

Kirschner

Barrington

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts